

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 8/2023, referent a l'Institut Municipal d'Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona.

Antecedents

1. En data 15/09/2022, va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit d'una persona pel qual formulava denúncia contra l'Institut Municipal d'Hisenda de l'Ajuntament de Barcelona (en endavant, l'IMH), amb motiu d'un presumpte incompliment de la normativa sobre protecció de dades personals.

En concret, la persona denunciant exposa que el passat 22/07/2022, l'IMH li va notificar una resolució en relació a un procediment de constrenyiment per una sanció de trànsit a una adreça que, ni és el seu domicili habitual, ni tampoc el "*lugar de matriculación del vehículo, Pamplona*", sino "*el lugar que le consta al Ayuntamiento de Sitges como de mi propiedad para el cobro del Impuesto de Bienes Inmuebles*".

Juntament amb la denúncia, aporta la notificació del "*Document de pagament i requeriment d'informació*", de data 14/07/2022, amb "*Número de rebut: (...)*", dirigida a l'adreça postal "*(...), Sitges*".

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 322/2022), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador.

3. En aquesta fase d'informació, en data 3/10/2022 es va requerir l'IMH perquè informés sobre com va obtenir l'adreça postal de la persona aquí denunciant ("*(...)Sitges*"), en la que va practicar la notificació; i quina seria la base jurídica que al seu entendre justificaria el tractament de dita adreça postal.

4. En data 14/10/2022, l'IMH va respondre el requeriment esmentat a través d'un escrit en què exposava el següent:

- Que la referida adreça és la que constava "*com a domicili fiscal a la DGT per altre vehicle de la persona interessada, la qual no tributa per cap concepte a la ciutat de Barcelona*",
- Que la base jurídica que justificava el tractament de la dita adreça postal de la persona aquí denunciant, és:
 - Respecte del "*procediment sancionador per infraccions de la Llei de Trànsit i circulació vial i l'ordenança de Circulació de Vianants i de Vehicles (OCVV)*" amb la finalitat de "*gestió del procediment de cobrament de multes de trànsit de l'Ajuntament de Barcelona*", la legitimació del tractament és la "*Llei de Trànsit, Ordenances municipals de circulació, Llei d'Hisendes Locals, LG Tributària, Llei*

1/2006 de Règim especial de Barcelona, Carta Municipal de Barcelona, LRMC, Llei 39/2015”.

- Respecte del “*Procediment de gestió, recaptació, inspecció i revisió d’ingressos de dret públic*” amb la finalitat de “*gestió del procediment de gestió, recaptació, inspecció i revisió d’ingressos de dret públic*”, la legitimació del tractament és la “*Llei d’Hisendes Locals, LG Tributària, Llei 1/2006 de Règim especial de Barcelona, Carta Municipal de Barcelona, LRMC, Llei 39/2015*”.

5. En data 11/01/2023, també en el si d’aquesta fase d’informació prèvia, l’Àrea d’Inspecció de l’Autoritat va tornar a requerir a l’IMH per tal que confirmés que a la base de dades de la DGT no hi constava cap adreça específicament vinculada al vehicle sancionat, ni tampoc cap altre domicili de la persona titular d’aquest vehicle. Així mateix, pel cas en què hi constessin altres domicilis, es requeria a l’IMH perquè exposés el motiu pel qual va practicar la notificació en el domicili de Sitges.

6. En data 24/01/2023, l’IMH va donar resposta a l’anterior requeriment mitjançant un escrit en el què exposava el següent:

- Que a la base de dades de la DGT “*si consta una (única) adreça de notificacions i fiscal del vehicle denunciat: la del (...)Pamplona, on es van notificar la denuncia i la sanció contra les quals no es va presentar cap escrit ni reclamació*”.
- Que en via executiva la normativa aplicable és la tributària i que segons l’article 110.2 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària (en endavant, LGT), “*en los procedimientos iniciados de oficio, la notificación podrá practicarse en el domicilio fiscal del obligado tributario o su representante, en el centro de trabajo, en el lugar donde se desarrolle la actividad económica o en cualquier otro adecuado a tal fin.*”
- Que, a més, consta acreditat que l’interessat va tenir coneixement del contingut del “*document de pagament i requeriment d’informació*” i que, per dit motiu, la notificació té plena validesa i eficàcia.

7. En data 2/02/2023, la directora de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra l’IMH per una presumpta infracció prevista a l’article 83.5.a), en relació a l’article 5.1 del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d’abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d’aquestes (en endavant, RGPD), que preveu que les dades personals han de ser lícites i exactes en relació amb les finalitats per les quals es tracten.

8. En data 16/02/2023, l’IMH va formular al·legacions a l’acord d’iniciació, que s’aborden a l’apartat 2 dels fonaments de dret.

9. En data 3/03/2023, la persona instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades amonestés a l'IMH com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.d), tots dos de l'RGPD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en la mateixa data i es concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

10. En data 17/03/2023, l'entitat imputada va presentar un escrit d'al·legacions a la proposta de resolució.

Fets provats

En un procediment de constrenyiment derivat d'una sanció per una infracció de la normativa de trànsit, l'IMH va notificar el "*Document de pagament i requeriment d'informació*" ("*Número de rebut: (...)*", "*Concepte: Multes de Trànsit*" i "*Codi Procediment Recaptació – (...)*") en una adreça postal que no es correspondria amb l'adreça vinculada al vehicle sancionat que consta en els registres de la DGT, ni amb el domicili habitual del conductor.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. L'entitat imputada ha formulat al·legacions tant a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució, que s'analitzen en conjunt atesa la identitat del seu contingut.

En fase d'informació prèvia, l'IMH va reconèixer, per una banda, que l'adreça en la que es va practicar la notificació ("*...Sitges*") era la que constava "*com a domicili fiscal a la DGT per altre vehicle de la persona interessada*" i, per altra banda, que en dita base de dades "*si consta una (única) adreça de notificacions i fiscal del vehicle denunciat: la del (...)*Pamplona".

En el tràmit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, adduïa que es tractava d'un procediment de constrenyiment i que, per tant, era d'aplicació la normativa tributària. En base a aquesta, justificava la practica de la notificació en el domicili que va considerar '*adequat a tal fi*', de conformitat amb l'article 110.2 LGT en relació amb l'article 7.2 LGT ("*tendrán carácter supletorio las disposiciones generales del derecho administrativo y los preceptos del derecho común*").

En l'escrit d'al·legacions a la proposta de resolució torna a invocar els citats preceptes i afegeix que l'article 110.2 del Decret Legislatiu 6/2015, de 30 d'octubre, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles a motor i seguretat vial (en endavant, LSV), preveu expressament que "*2. Los órganos y procedimientos de la recaudación ejecutiva serán los establecidos en la normativa tributaria que le sea de aplicación, según las autoridades que las hayan impuesto*". L'IMH manifesta que "*la pròpia normativa de trànsit disposa que en la fase de recaptació en executiva serà d'aplicació la*

normativa tributària". Per últim, conclou que una interpretació diferent "estaria obviant el que disposa la normativa que és d'aplicació específica en el present cas".

Doncs bé, tal com va posar de manifest la persona instructora del present procediment sancionador en la proposta de resolució, tot i que l'article 110.2 LVS contempli expressament que en via recaptatòria els òrgans i procediments "*serán los establecidos en la normativa tributaria que le sea de aplicación*", aquesta previsió legal no habilita, al moment de la pràctica de les notificacions en via executiva, a obviar la normativa reguladora del procediment sancionador del qual deriva la sanció objecte de la provisió de constrenyiment en qüestió. Així, en el present cas, cal tenir en compte el precepte de la normativa de trànsit en el què es regula el lloc de pràctica de notificacions en matèria de trànsit.

És a dir, malgrat el procediment de recaptació executiva sigui el previst a la normativa tributària, segons preveu el citat article 110.2 LVS, no es poden desconèixer les previsions de la normativa de trànsit, que és l'aplicable en aquest cas atès que ens trobem davant d'un procediment d'execució d'una sanció de trànsit, i no d'un tribut.

Dit això, cal destacar que l'article 110.2 LGT invocat per l'IMH, regula les '*notificaciones en materia tributaria*'. Així es desprèn de dit precepte, que es refereix a les notificacions dirigides a '*l'obligat tributari*'. Així mateix, l'article 7.2 LGT, també invocat per l'IMH, preveu les fonts de l'ordenament tributari i, per tant, es refereix única i exclusivament a les dels procediments tributaris. Així les coses, atès que, en el cas que ens ocupa, no ens trobem davant d'un tribut, cal atendre a la normativa que regula la pràctica de les notificacions relacionades amb sancions per infraccions de trànsit.

Concretament, l'article 90 LSV disposa "*Las Administraciones con competencias sancionadoras en materia de tráfico notificarán las denuncias que no se entreguen en el acto y las demás notificaciones a que dé lugar el procedimiento sancionador en la Dirección Electrónica Vial (DEV). En el caso de que el denunciado no la tuviese, la notificación se efectuará en el domicilio que expresamente hubiese indicado para el procedimiento, y en su defecto, en el domicilio que figure en los registros del organismo autónomo Jefatura Central de Tráfico. (...)*".

L'anterior precepte s'ha de posar en relació amb l'article 5.1.d) de l'RGPD, que preveu que les dades personals seran "*exactos y, si fuera necesario, actualizados; se adoptaran todas las medidas razonables para que se supriman o rectifiquen sin dilación los datos personales que sean inexactos con respecto a los fines para los que se tratan («exactitud»)*". En aquest punt, cal posar de relleu que el dret a la protecció dades personals és un dret fonamental i que la normativa que el regula té, per pròpia definició, caràcter transversal, de manera que l'aplicació de tota norma, s'ha d'interpretar sempre a la llum de les garanties i principis consagrats per la normativa que regula aquell dret.

D'acord amb aquesta normativa legal, no procedeix practicar les notificacions de sancions de trànsit ni que sigui en via de constrenyiment, en qualsevol lloc "*adecuado a tal fin*", quan l'IMH disposa de l'adreça correcta que fixa la normativa d'aplicable per a la pràctica de notificacions que, en el present cas, és el que consta a la base de dades de la DGT en relació al vehicle sancionat.

Dit això, el cert és que malgrat en la base de dades de la DGT constava el domicili específicament vinculat al vehicle sancionat, l'IMH va notificar la provisió de constrenyiment

en una altra adreça diferent que, segons ha reconegut la pròpia entitat imputada, consta “com a domicili fiscal a la DGT per altre vehicle de la persona interessada”.

Per tot l'exposat, escau concloure que el tractament d'aquella adreça postal que constava per un altre vehicle en els registres de la DGT comporta la vulneració del principi d'exactitud de les dades personals en relació a les finalitats d'aquest concret tractament, atès que l'IMH no podia obviar l'adreça postal que també constava en els dits registres referida al vehicle sancionat i que era la correcta a efectes de notificacions.

3. En relació amb el fet descrit a l'apartat de fets provats, relatiu al principi d'exactitud, cal acudir a l'article 5.1.d) de l'RGPD, que preveu que les dades personals seran “*exactos y, si fuera necesario, actualizados; se adoptaran todas las medidas razonables para que se supriman o rectifiquen sin dilación los datos personales que sean inexactos con respecto a los fines para los que se tratan («exactitud»)*”.

Durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, que es considera constitutiu de la infracció prevista a l'article 83.5.a) de l'RGPD, que tipifica la vulneració de “*a) los principios básicos para el tratamiento, incluidas las condiciones para el consentimiento a tenor de los artículos 5, 6, 7 y 9*”, entre els quals hi ha el principi d'exactitud.

La conducta que aquí s'aborda s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.a) de l'LOPDGDD, en la forma següent:

“b) El tratamiento de datos personales vulnerando los principios y garantías establecidos en el artículo 5 del Reglamento (UE) 2016/679.”

4. L'article 77.2 LOPDGDD disposa que, en el cas d'infraccions comeses pels responsables o encarregats enumerats a l'art. 77.1 LOPDGDD, l'autoritat de protecció de dades competent:

“(...) ha de dictar una resolució que les sancioni amb una amonestació. La resolució ha d'establir així mateix les mesures que escaigui adoptar perquè cessi la conducta o es corregeixin els efectes de la infracció que s'hagi comès.

La resolució s'ha de notificar al responsable o encarregat del tractament, a l'òrgan del qual depengui jeràrquicament, si s'escau, i als afectats que tinguin la condició d'interessat, si s'escau.”

En termes similars a l'LOPDGDD, l'article 21.2 de la Llei 32/2010, determina el següent:

“2. En el cas d'infraccions comeses amb relació a fitxers de titularitat pública, el director o directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades ha de dictar una resolució que declari la infracció i estableixi les mesures a adoptar per a corregir-ne els efectes. (...)”

En el present cas, atès que es tracta d'un fet puntual i consumat, es considera innecessari proposar l'adopció de mesures correctores.

Per tot això, resolc:

1. Amonestar l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona com a responsable d'una infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.d), ambdós de l'RGPD.

No cal requerir mesures correctores per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 4t.

2. Notificar aquesta resolució a l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona.

3. Comunicar la resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'article 77.5 de l'LOPDGDD.

4. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (apdcat.gencat.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,